

звертаються до англіцизмів через моду. Це означає, що вони підхоплюють трендові англійські слова і миттєво залучають їх до свого меседж-мовлення. 20% респондентів вказують на більшу емоційність англіцизмів та їхню здатність створювати у переписці невимушену атмосферу. 21% респондентів використовує англіцизми через зручність, тобто вони надають перевагу англійськими словам замість їхніх українських відповідників, як-от «ок» замість «добре». 42% респондентів, а це найбільша кількість людей, визнають, що англійське слово спадає їм на думку раніше свого українського відповідника.

Третій пункт дозволив виявити джерела англіцизмів. Ми пропонували такі медіа-ресурси: радіо, телебачення, книги, преса, кіно, реклама, відеоігри, Інтернет. Опитування показало, що основними ресурсами надходження англійських лексем є Інтернет (36%), кінематограф (18%), книги та преса (17%).

Таким чином, за результатами соціального опитування, звернення українців до англійської мови у спілкуванні повідомленнями зумовлене суб'єктивною відданістю мові більшості сфер їх інтересів та потреб, з якими вони стикаються в Інтернеті. Використання запозичених англійських побутових лексем може становити загрозу усталеним українським словам. Сьогодні ця проблема стосується лише комунікації повідомлень, але завтра вона може проявлятися скрізь. Відповідаючи на запитання у назві дослідження, ми можемо сказати, що англіцизми у повідомленні-спілкуванні української молоді є наслідком мовної глобалізації та тривожним знаком деградації української мови у можливому майбутньому. Вже зараз нам варто створювати якісний інтернет-контент, який буде містити всі види медіа, щоб популяризувати українську мову, можливо, не тільки серед населення нашої країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови / ВТФ «Перун»: Ірпінь, 2003. 1440 с.
2. Gomez C. J. Inmigración léxica, en la colección Cuadernos de lengua española. Anaya: Madrid, 1986. 120 p.
3. URL: <https://marketer.ua/ua/top-messengers-in-ukraine-and-the-world/> (дата звернення: 08.04.2020)

Образцова Є. О.

група АФ–18 (Маріупольський державний університет)

Науковий керівник – доктор філологічних наук, професор Городнюк Н. А.

РИСИ РЕАЛІЗМУ У РОМАНІ ДІККЕНСА «ДОМБИ ТА СИН»

Реалізм (від фр. Realism – матеріальний, реальний) – літературно-художній напрям, принципом якого є всебічне відображення взаємовідносин людини і довкілля, вплив соціально-історичних умов на розвиток особистості.

Ознаки реалізму:

1. Художник зображує життя в образах, які відповідають сутності життєвих явищ.
2. В реалізмі література є засобом пізнання людиною себе та навколишнього світу.
3. Пізнання реальності здійснюється за допомогою образів, створених шляхом набору фактів реальності (типових персонажів у типовій ситуації). В реалізмі персонажі типізуються через «зміст реальності деталей» у «характеристиках» умов життя персонажів [1, с. 56].

Реалізм Діккенса, навіть порівняно з реалізмом його сучасників в Англії (таких як Декер або Хескелл), надзвичайно унікальний. У романах Діккенса епічна, об'єктивна картина навколишнього світу прикрашається таким авторським ставленням, з таким суб'єктивним початком, що в очах деяких своїх сучасників Діккенс здавався скоріше наступником романтиків, ніж справжнім реалістом.

Реалізм у його літературній творчості – реальне, об'єктивне відображення дійсності конкретними засобами. Протягом історичного розвитку реалізм Діккенса набуває конкретних форм певних творчих методів, зокрема художнього та критичного. Взаємозв'язані методи мають свої особливості. У літературній творчості Діккенса простежуються різні прояви реалістичних тенденцій.

Діккенс робить інтуїтивне мистецьке відкриття, яке згодом розвинулося в літературі критичного реалізму у XX столітті. Автор "Домбі та син", можливо, вперше в історії англійської літератури, винайшов спосіб динамічного переходу суб'єктивного та об'єктивного часу в межах єдиної сюжетної колізії та закономірностей розвитку характеру в системі художніх образів. У романі Діккенса він використовував прийом "зсуву часу", тобто ставив "суб'єктивний час" героя перед об'єктивним часом, оскільки це дозволило йому заглянути глибше в інтер'єр. світ його персонажа в процесі. Тобто йому вдалося найбільш повно і водночас художньо показати внутрішнє життя свого "героя" у його відношенні до об'єктивного світу [2, с. 25].

Роман «Домбі та син», як зразок нещадної критики англійської буржуазії, безсумнівно, став новою віхою в кар'єрі Діккенса. З самого початку сам роман високо цінувався в критичній літературі. У цьому романі йому вдалося не лише створити галерею типових персонажів, а й об'єднати зіткнення твору у певну цілісність, що втілює діалектичну єдність причинно-наслідкових зв'язків та естетичних зразків.

Діккенс зобразив покалічену силу капіталізму, яка не тільки посилює соціальну нерівність, але й спричиняє фізичну та моральну інвалідність (Домбі). Потворні стосунки залишають слід у зовнішності, матеріальному світі та природі. Вони призводять до спотворення і, зрештою, до загибелі духовного світу особистості.

У своєму романі Чарльз Діккенс висловлює надію на перемогу в людині з найкращими людськими якостями. За таких умов можна продемонструвати справжню людську гідність, яка не спотворюється ідеєю грошей. Письменник вважає, що життя стане багатим і повноцінним лише в тому випадку, якщо нарешті подолати нечесність та аморальність. А найкраще міг би сказати сам містер Домбі, який був зайнятий своїм раніше повернутим онуком і дивився в очі коханій доньці.

Мотив невдоволення і тривоги, який повторюється при згадці про постійний потік води, що несе все з собою у своєму невпинному потоці, залишається в усьому романі. У різних варіантах є мотиви неблаганної смерті. Трагічне вирішення головної теми роману, пов'язане з розкриттям образу Домбі, підкріплене додатковими ліричними мотивами та нюансами, робить «Домбі та син» романом складних та невирішених конфліктів.

Таким чином Чарльз Діккенс увійшов в історію світової літератури як художник-реаліст, майстер тонких психологічних аналізів, веселого гумору та деструктивної сатири. Особливість його реалізму виявилася в тому, що митець намагався вирішити соціальні та суспільні проблеми свого часу на морально-етичному рівні. Він вважав, що шлях реформ може призвести до рішень.

"Домбі і син" – перший роман Діккенса, в якому відсутня оптимістична інтонація, яка була так характерна для письменника раніше. Немає місця безмежному оптимізму, який визначав характер творів Діккенса. Роман вперше озвучив мотиви сумнівів, невідомості, але різкого смутку. Автор не залишав позаду принцип, що сучасники перебувають під впливом переконання. У той же час він однозначно відчуває нездатність подолати ідею непорушності існуючої системи соціальних відносин, не надихнути інших на думку, що їхнє життя будуватиметься на базі високих моральних принципів [3, с. 221].

ЛІТЕРАТУРА

1. Черненко М. Специфіка англійського реалізму у творчості Ч. Діккенса // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. 1999. № 4. С 55-58.
2. Анисимова Т. В. Основные стилеобразующие факторы романа Ч. Диккенса "Домби и сын" // Литературоведение. №1. 1996. С. 23–28.
3. Диккенс Ч. Домби и сын. Москва.: Государственное издательство, 1999 г. 420 с.